

Da Plasticholdet kom på græs

Referat: Slaglille-Bjernede - Palles Mødregruppe (HG Veteran)

Hvor fanden er spillertøjet?

Mødregruppen var sendt på overarbejde inden sæsonpremieren i Slaglille-Bjernede for vi manglede de vigtige tekstiler, der i et halvt år havde opholdt sig hos en af holdkammeraterne.

Det viste sig at være under sengen hos Den Radikale Driblekonge. Henning Jørgensens søde kone Lisbeth havde godt nok påpeget, at der lugtede noget af Gnu i soveværelset, indtil han kort før kampstart kiggede under dobbeltsengen - og der lå tasken med de smukke hvide trøjer, hvide sokker og matchende blå shorts.

Således klar til kamp var der dømt kørefest til Bjernede, der huser Sjællands eneste rundkirke, i Sognepræstens Saab 95I og Farvehandlerens imponerende Mazda GX9 med syv sæder. På bilens bagerste barnesæder fandt vi Jens-Erik Petersen - veteranafdelingens 72-årige nestor og grundlægger, der havde lovet at stå på mål - i mangel af bedre.

Vi nåede også at få nerver på ved udsigten til årets første opgør på rigtigt græs. Især kribede det i Thomas Ourø, der var tydelig nervøs og var første mand på toilet, da vi omsider nåede frem til den nedlagte centralskole, hvor Slaglille-Bjernede har til huse.

Første kamp på græs er altid spændende. Efter et halvt år på HG's knivskarpe kunstgræs, fuld af granulat og andre gode sager, har vi udviklet spillet til nye højder, med skarpt småspil og flade afleveringer, der ligger som trukket på en snor. Nu var vi tilbage på græs - mod en modstander, som vi plejer at have krammet på.

Inden kampen havde Den Radikale Driblekonge dikteret presspil, småspil, kombitionsspil, kloge afleveringer og andre gode sager. Det lød godt - og da Slaglille-Bjernerdes aldrende mandskab luntede ind kort før kampstart - til tonerne af Gnags udødelige hit "Når jeg bliver Gammel, så vil jeg sidde på en bænk og skrælle appelsiner i solen" - var der dømt party i provinsen og sæsonpremiere i moderne dansk gammelmandsfodbold.

Taktikken lød godt på papiret, men var dum i praksis, Især VVS-installatørens første fem minutter var dybt deprimerede, som kulminerede med et hjørnespark han sendte til indkast - en sjældent set detalje. Men vi andre var ikke meget bedre. Det planlagte småspil så direkte fjollet ud, når bolden dansede rundt på det ujævne græstæppe og vi slog den direkte i fødderne på en modstander.

Den slags detaljer gør man ikke ustraffet i Bjernede - og på endnu en uheldig servering i fødderne på en modstander, slog de kontra på en knivskarp diagonal over 40 meter og en ellers tung gut plaffede den ind til 1-0 til hjemmeholdet i en halvleg der hurtigt bør glemmes.

2. halvleg vil dog aldrig blive glemt. For selvom vi hurtigt kom bagud med 0-3, så slog Mødregruppen tilbage. Det blev rasende og primitivt, men der var fight og brøl i samtlige dueller og vi begyndte at spille spillet, som det skal spilles på græs. Vi pressede og mosedede løs og på en tvivlsom opstået chance, hvor tre holdkammerater pludselig stod fri, listede Sognepræsten den ind til den store comeback-følelse. Få minutter senere ragede Reporteren fra sin oppasser og skød på kassen. Ljubisa var over returen, men blev flæsket og Sognepræsten ville på tavlen endnu engang.

Sådan. Nu kørte det - ja altså lige inden dommeren fløjtede opgøret slut 30 sekunder senere. Det blev et alt for sent comeback, hvor vi blev enige om at gøre det hele meget bedre...næste gang hjemme mod Gørsløv tirsdag den 23.april, hvor Mødregruppen forventer opbakning fra nær og fjern:

Karakterer:'

Jens-Erik: 12: Kampens højeste karakterer går til manden, der altid siger ja til at hjælpe når vi mangler en keeper - og i sidste øjeblik. Det er klasse. Chanceløs ved scoringerne og et par friske redninger, som han nok skal underholde med - som udvalgte anekdote-samlinger - næste gang i tredje halvleg.

Thorkild: 7. Altid stærk. Hård fight og gejst. Manglende afleveringssikkerhed trækker lidt ned.

Palle: 4. Var hverken ven med græsset eller bolden. God fight i de bagerste rækker. Og som altid leveringsdygtige i spændende pilsnere.

VVS.installatøren 4: Fra en håbløs start til en lovende begyndelse. Peter Jørgensen flåede sig selv ud efter de første 10 minutter af kampen, hvor han forsøgte sig med småspil. Senere blev det meget bedre - og anderledes kontant. Han napper vasketøjet næste gang - det trækker også op.

Farvehandleren 7: John Risager bliver aldrig klodens bedste fodboldspiller, men han fighter for holdet - og holder sig en herlig Mazda med lædersæder.

Den Radikale Driblekonge 4: Det taktiske oplæg var diskutabelt. Det samme var spillertøjet under sengen. Men spillede sig op og viste glimt af stor klasse fra dengang Henning Jørgensen var en legende i Sjællandsserien.

Ljubisa 7: Byens flinkeste serbiske buschauffør var direkte fejlanbragt som angriber. Han er klart bedst, når han erobrer bolde og sætter spillet i gang. Væltede fornuftigt i feltet - og fik tilkendt straffe kort før tid.

Sognepræsten 7: Var blevet udtaget efter seneste møde, hvor han væltede rundkirken og plaffede otte mål ind i Bjernede. Denne gang anderledes anonym indsats, men fik dog listet to kugler i kassen på et kludeskud og straffespark.

Thomas Ourø 4: Iført rød bandana, der fik ham til at ligne en tvivlsom pirat fra Caribien. Den forkerte fod på hvad-som-helst og nervøs mave, men som altid godkendt fight for holdet.

Reporteren 7: Tændt, spilklar og motiveret. Spændende hovedstød op i krogen, mirakuløst reddet af en målmand med tiltagende leddegigt. Stærke afleveringer, men også flere helt håbløse aktioner.

Det hele bliver meget bedre næste gang - ses vi - det håber jeg på :)